

Η αποκάλυψη του Ιωάννη κατά Νίκο Παπακώστα - Κεφάλαιο ένατο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Θάνατο δε θα βρίσκουνε και θα παρακαλάνε,
νάρθει ο χάρος να τους βρει μαζί του να τους πάρει.
Σαλπίζει ο πέμπτος άγγελος κι ένα πεσμένο αστέρι
ίσια τραβά στο φοβερό πηγάδι της αβύσσου
με το κλειδί που τούδωσαν την πόρτα για ν' ανοίξει.
Και της αβύσσου άνοιξε αμέσως το πηγάδι.
Βγαίνει κατάμαυρος καπνός, σαν να 'καιγε καμίνι
κι ο ήλιος εσκοτίδιασε και χάθηκε ο αέρας.
Ακρίδες ξεπετάγονται, σκεπάζουνε τον κόσμο
και των σκορπιών τους δόθηκε τη δύναμη να έχουν.
Τους είπαν να μη βλάψουνε το πράσινο χορτάρι

ούτε λουλούδι, ούτε φυτό, ούτε κανένα δένδρο,
μόνο ανθρώπους, που θα βρούν, χωρίς στο μέτωπο τους
νάχουν το σήμα του θεού βαλμένο απ' τη σφραγίδα.
Τους είπαν μη σκοτώσουνε αυτούς που θα βρεθούνε
χωρίς το σήμα του θεού, μα να βασανιστούνε.
Σιγά κι αργά μαρτύρια να βρούνε μήνες πέντε
σαν του σκορπιού το βάσανο, που δίνει το κεντρί του.
Κι αυτές τις μέρες θάνατο θα αποζητούν οι άνθρωποι.
Θάνατο δε θα βρίσκουνε και θα παρακαλάνε,
νάρθει ο χάρος να τους βρει μαζί του να τους πάρει.
Μα 'κείνος δεν θα φαίνεται, μήτε θα τους σιμώνει.
Και των ακρίδων τα κορμιά μοιάζουνε των αλόγων
που ειν' έτοιμα για πόλεμο και πάνω στα κεφάλια
στεφάνια έχουνε χρυσά και είναι τα πρόσωπα τους
ίδια και όμοια ακριβώς μ' εκείνα των ανθρώπων.
Ομοιάζανε των γυναικών τα μακριά μαλλιά τους,
και τα μεγάλα δόντια τους των λιονταριών θυμίζαν.
Φοράγαν από σίδηρο θώρακες και ο κρότος
απ' τα φτερά τους έμοιαζε στον κρότο των αρμάτων
με τα πολλά τα άλογα, που τρέχουν πολεμώντας.
Είχαν ουρές που μοιάζανε με του σκορπιού την κέντρα
και δόθηκε και στις ουρές δύναμη κι εξουσία
για πέντε μήνες βάσανα να δίνουν στους ανθρώπους.

Για βασιλιά τους έχουνε άγγελο της αβύσσου,
που λέγεται εβραϊκά Αβαδών κι ελληνικά Απολήων.
Η μία πάει πέρασε, μα έρχονται άλλες δύο
καταστροφές μετά από αυτά και σάλπισε ο έκτος.
Σάλπισε κι άκουσα φωνή απ' το θυσιαστήριο,
που έβγαινε απ' τα τέσσερα τα κέρατα στις άκρες,
να λέει στον έκτο άγγελο Ευθύς απόλυσε τους
τους τέσσερις Αγγέλους μου, πού 'ναι σφιχτοδεμένοι
κοντά στο μέγα ποταμό, στις όχθες του Ευφράτη.
Άμέσως απολύθηκαν κι ήταν ετοιμασμένοι
σε ώρα, μέρα και καιρό να βγουν και να σκοτώσουν
ανθρώπους, που ήτανε στη γη, μέχρι το ένα τρίτο.
Πολύς στρατός συνάχθηκε, καβάλα στα άλογα τους.
Άκουσα και τον αριθμό, μυριάδων δυό μυριάδες.
Έτσι είδα εγώ, σαν σ' όραμα, καβαλαραίους κι άτια:
Είχαν στα στήθια θώρακες από φωτιά αναμμένη
κι είχαν το χρώμα γυάκινθου και του θειαφιού το χρώμα
και τα κεφάλια απ τα άτια τους των λιονταριών θυμίζαν,
έβγαινε από το στόμα τους καπνός, φωτιά και θειάφι
κι είχανε φίδια για ουρές με δόντια, με κεφάλια
και από τούτες τις πληγές χάθηκε το 'να τρίτο
αυτών που κατοικούσανε στη γη, στην οικουμένη
κι όσοι απ τους υπόλοιπους γλύτωσαν, συνεχίζουν

χωρίς να μετανιώνουνε, να κάνουνε τα ίδια.

Να προσκυνούν δαιμόνια κι είδωλα να λατρεύουν

από χρυσό κι απ' άργυρο, από χαλκό και πέτρα

και ξύλο, δίχως δύναμη, άμα και εξουσία,

που ούτε να περπατήσουνε μπορούν, μήτε να δούνε.

Κι ούτε μετανοήσανε για κείνα που 'χουνε κάνει,

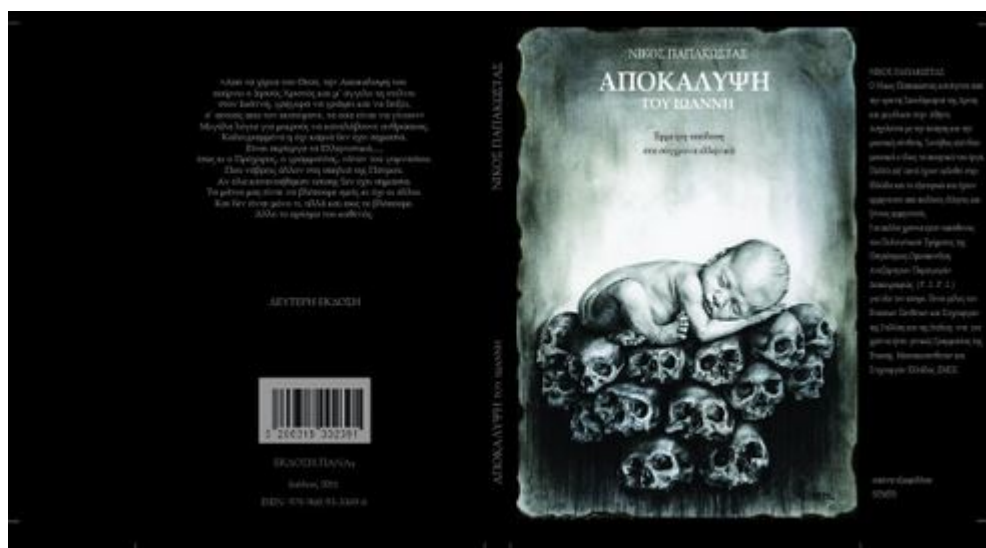
μεγάλα αμαρτήματα κι εγκλήματα μεγάλα,

ούτε για φόνους νοιάστηκαν, ούτε για τις μαγείες

ούτε για τη διαφθορά, ούτε για τις κλεψιές τους.

Έμμετρη απόδοση στα σύγχρονα ελληνικά

ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΠΑΝΑΣ

e-mail:cosmomusica@gmail.com

ρ&c Νίκος Παπακώστας 2011